Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація вôдъ ч. 8 улица Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 119. | Нинѣ: гр. к. Теодосіѣ мч. рим. к. Маргарет. Завтра: Ісаака, Дал. Варнавы | Пятниця 29 мая (10 червня) 1892. | Всходъ сонця 4 г. 2 м.; заходъ 7 г. 57 м. Баром. 762 терм. + 20·0° + 12·2°. | Рôкъ II.

Нансі и Кіль.

Рôвночасно коли царь зъ своимъ сыномъ гостивъ у нѣмецкого цѣсаря въ Кіль, бувъ его своякъ, вел. кн. Константинъ, въ гостинѣ у президента французскои републики п. Карнота въ Нансі, де якъ разъ вôдбувало ся велике торжество французскихъ ґімнастикôвъ, на котре приѣхали були также и ческѝ „Соколы“. Мимо волѣ зродило ся пытане: чи гостина вел. кн. Константина въ Нансі була случайна, чи стояла въ якôйсь звязи зъ гостиною царя въ Кіль? Якъ бы въ вôдповѣди на се пытане принесла вчерашна телеґрама зъ Парижа таку вѣсть: „Бôльша часть тутешныхъ ґазетъ старае ся представити фактъ гостины вел. кн. Константина въ Нансі яко выкликаный царемъ актъ демонстративный, повный особлившого значѣня политичного. Однакожь въ поважныхъ кругахъ политичныхъ переважае поглядъ, що гостина та була лишь актомъ чемности и не мала нѣякого значѣня политичного“.

Такъ або й не такъ — ото вôдповѣдь на повысше пытане; нехай кождый судить, якъ хоче. Коли однакожь возмемо близше пôдъ розвагу обѣ гостины, въ Нансі и Кіль, и всѣ обставины, середъ якихъ они вôдбували ся, то не трудно буде намъ розпôзнати, за котрымъ поглядомъ треба рѣшити ся: чи за поглядомъ бôльшои части французскихъ ґазетъ, чи за поглядомъ поважныхъ кругôвъ политичныхъ.

То правда, що гостина царя у нѣмецкого цѣсаря могла случайно припасти въ той день, коли въ Нансі вôдбували ся якъ разъ торжества ґімнастичнѝ, котрѝ, хочь въ маленькôй части, але все таки мали демонстративный характеръ противъ Нѣмеччины. Такъ само могло случайно стати ся, що вел. кн. Константинъ перебувавъ якъ разъ тогды въ Екрезевіль на кураціи, коли президентъ Карно мавъ приѣхати на торжества до Нансі. Але вже самъ приѣздъ великого князя до Нансі годѣ уважати также случайнымъ. Вôнъ прецѣ мôгъ то дуже добре знати, що въ теперѣшныхъ часахъ стане ся тамъ предметомъ голосныхъ овацій для Россіѣ, а тымъ вже самымъ, коли нѣчого бôльше, и предметомъ демонстраціи противъ Нѣмеччины. Яко близькій своякъ царя мôгъ вôнъ также знати, чи се буде на руку цареви и чи ему сподобаесь. Тажь прецѣ звычайнѝ политики зважають на то, щобы пору свого выступленя, коли того потреба, выбрати такъ, щобы она не давала причины до нѣякихъ здогадôвъ а тымъ бôльше до якихсь толкôвъ, котрѝ могли бы десь выкликати якесь невдоволене. Тымчасомъ видимо, що вел. кн. не руководивъ ся зовсѣмъ такою оглядностію. Нема отже въ тôмъ не то нѣчого дивного, коли бôльшôсть французскои прасы доказуе що гостина вел. кн. Константина въ Нансі була актомъ демонстраціѣ царя, анѣ не можна сумнѣвати ся о тôмъ, щобы она не була по думцѣ царя. Певно, що не можна того припустити, щобы она була вже зъ горы зъ певнымъ пляномъ уложена, щобы царь Александеръ III. напередъ вже сказавъ: такъ а такъ мае бути.

Фактъ однакъ позôстане фактомъ, що гостина вел. кн. Константина въ Нансі мала, коли вже не просто демонстративный характеръ противъ Нѣмеччины, то була бодай призначена на то, щобы успокоити Французôвъ и дати имъ доказъ, що царь мимо своеи гостины въ Кіль позôстае для Франціѣ тымъ самымъ, якимъ заявивъ ся пôдчасъ кронштадскихъ торжествъ, що въ вôдносинахъ Россіѣ до Франціѣ черезъ гостину въ Кіль нѣчого не змѣнить ся. Коли вел. кн. Константинъ заповѣвъ свôй приѣздъ Карнотови, вôдповѣвъ той ему, що ему було бы дуже прикро, колибъ вел. князь зô взгляду на свое здоровле мусѣвъ такъ трудити ся, а князь вôдповѣвъ тогды телеґрафічно: То не трудъ, то честь; приѣзджаю о пôвъ до четвертои. И зъ сего видко, що гостина великого князя въ Нансі була для него такъ важною, що вôнъ не зважавъ навѣть на станъ свого здоровля. Зъ другои знов сторони, коли король бельґійскій давъ ся зъ тымъ почути, що готовъ на повитане президента выслати свого репрезентанта, а кн. Люксембурґскій хотѣвъ навѣть самъ приѣхати, то правительство французске не хотѣло на то пристати, кажучи, що й нѣмецкій цѣсарь готовъ бы ще выслати якогось свого офіцира. Тымчасомъ гостину россійского князя принято зъ одушевленемъ и зроблено ему мимо его нѣбы то „инкоґніто“ дуже велику овацію.

Изъ сихъ дрôбныхъ на око фактôвъ, видко все таки, що межи гостиною въ Кіль а въ Нансі була якась, хочь може не безпосередна, звязь, а цѣлею гостины въ Нансі було певно не що иншого, якъ бодай лишь то, щобы ослабити значѣне гостины въ Кіль и удержати политичный станъ рѣчей и вôдносины Россіѣ до Франціѣ лишити въ давнôй мѣрѣ.

Гіпнотизмъ.*)

(Конець).

Але такъ само якъ гіпнотизмомъ можна лѣчити деякѝ недуги, такъ само, а навѣть здае ся, що далеко лекше можна здорового чоловѣка набавити якои недуги, и тымъ то стае гіпнотизмъ небезпечный особливо въ рукахъ шарлятанôвъ и людей безъ вôдповѣдного знаня. Вже то само есть дуже небезпечне, коли беруть ся гіпнотизувати люде нефаховѝ и загіпнотизовавши когось не умѣють вôдтакъ, не знають способу, якъ его розбудити изъ сну гіпнотичного. Атже и мы ще недавно тому нотували за другими ґазетами вѣсть, що якійсь молодый чоловѣкъ пролежавъ кôлька днѣвъ въ снѣ гіпнотичнôмъ, бо той, що его загіпнотизувавъ не умѣвъ его розбудити. Впрочôмъ гіпнотизуване не есть нѣчо иншого якъ лишь свого рода дразнене нервôвъ и мозку а тымъ самымъ вже стаесь небезпечне. Чоловѣкъ, котрый часто пôддае ся гіпнотизмови, стае такъ дразливый, що готовъ кождои хвилѣ при найменшôй причинѣ западати въ гіпнову, а при тôмъ дôстае ще и иншихъ болѣвъ нервовыхъ. Звѣстный гіпнотизеръ уживавъ при своихъ публичныхъ продукціяхъ дуже часто яко медіюмъ студента Алексѣя В., котрый опôсля дôставъ вôдъ того частого гіпнотизованя такій страшенный бôль головы, що мало що не здурѣвъ. Вôнъ мусѣвъ перервати свои студіи и пôддати ся довшôй кураціи, та ажь тогды ледви зновъ прийшовъ до силъ. Другій характеристичный выпадокъ гінотичнои недуги звѣстный зъ Италіѣ. Тамъ уживавъ гіпнотизеръ Донато до своихъ продукцій часто одного офіцира, котрый бувъ для него дуже податливый. Той офіциръ ставъ бувъ опôсля такъ вражливый на всѣлякѝ свѣтячѝ предметы, що досыть було, щобы побачивъ щось свѣтячого, якъ вже й заразъ западавъ въ гіпнозу. Коли н. пр. вечеромъ побачивъ при возѣ свѣтячу ся лѣхтарню, то очи его ставали заразъ стовпомъ, вôнъ западавъ въ гіпнозу и тогды бѣгъ безъ памяти за возомъ, чи властиво за его лѣхтарнею.

Позôстае намъ ще обговорити значѣне гіпнотизму для выхованя и въ судôвництвѣ.

Не такъ то ще давно, коли заграничнѝ ґазеты а за ними й нашѝ краевѝ розписували ся широко о тôмъ, якъ велике значѣне мае гіпнотизмъ на выховане. Нечемныхъ дѣтей, говорено, не треба вже буде не то карати, але хочь бы лишь поправляти якими моральными вплывами; досыть буде загіпнотизувати того рода дитину и пôддати имъ въ станѣ гіпнотичнôмъ, якими они мають бути, а вже ихъ поправить ся! Певно дуже легкій способъ! Може ще й не треба буде школъ, або бодай лѣнивымъ гімназіястамъ облегчить ся науку; треба буде лишь при кождôй школѣ установити гіпнотизера, а той буде одного ученика за другимъ гіпнотизувати та буде его въ гіпнозѣ учити моральности, або прочитаемо котрому цѣлого Гомера, а вôдтакъ розбудить его и вôнъ вже буде готовъ — хочь бы й заразъ сѣдати до матуры. Коли хто вѣрить въ можливôсть выхованя при помочи гіпнотизму, то видко, що не мае анѣ доброго понятя о выхованю анѣ не розумѣе достаточно самого гіпнотизму и не въ силѣ его значѣня добре оцѣнити. Такимъ людемъ можна бы за примѣръ поставити италіяньске правительство, котре вôддало професорови Барнебеі до розпорядимости всѣхъ злочинцѣвъ сидячихъ въ криміналѣ въ Римѣ, щобы вôнъ черезъ суґґестію поробивъ зъ нихъ честныхъ и добрыхъ людей. Въ выхованю грають важну ролю память, правильне творене понятій, льоґічна оцѣнка причинъ и наслѣдкôвъ и т. д., а мы видѣли вже въ попереднôмъ, якъ маесь рѣчь хочь бы лишь зъ самою памятею; изъ сего буде мôгъ кождый легко собѣ уявити, чи може гіпнотизмъ мати вплывъ на выховане чоловѣка. Можна комусь вправдѣ пôддати, щобы вôнъ зробивъ щось доброго, але вôнъ то зробить такъ само несвѣдомо, якъ зробивъ бы й щось злого, а коли такъ, то вплывъ гіпнотизму бувъ бы очевидно нѣякій.

Користей що до выхованя не представляе гіпнотизмъ нѣякихъ, але противно стае дуже небезпечный черезъ то, що подае можнôсть до всѣлякихъ злочинôвъ. Въ сѣмъ напрямѣ входить вôнъ вже въ колізію зъ закономъ карнымъ и то въ двоякій способъ: разъ може давати самымъ гіпнотизерамъ нагоду

Зъ рускихъ товариствъ.

Дня 3 (15) мая по полудни вôдбули ся въ Печенѣжинѣ въ сали засѣданъ рады громадскои перши̂ загальни̂ зборы читальнѣ „Просвѣты". На проводника зборôвъ выбрано однодушно Вп. о. Шмериковского, а вôнъ покликавъ на секретаря о. Гошоватюка.

О. Шмериковскій вôдкрывъ зборы промовою. Звернувши увагу на памятку, котру народъ рускій обходить 3 (15) мая, перейшовъ на дѣяльнôсть дотеперѣшнои читальнѣ въ Печенѣжинѣ, котра завязала ся въ 1878 роцѣ, а котрои члены завели спѣвъ хоральный, позичкову касу „Власна помôчь" и своими удѣлами найбôльше причинились до основаня крамницѣ мѣшаныхъ товарôвъ. Теперь тая читальня перемѣнилась на читальню „Просвѣты" и до неи тымъ бôльше повинни̂ горнутись нп. мѣщане.

По тôй промовѣ приступивъ о. провôдникъ до порядку дневного.

Комісія, выбрана для шконтра рахункôвъ бувшои читальнѣ за роки 1890 и 1891 знайшла готôвкою 83 зр. 46½ кр. и удѣлила абсолюторію уступившому выдѣлови.

До нового выдѣлу выбрано — якъ мы то вже доносили — о. Ив. Шмериковского, о. Ив. Гошоватюка, нотаря п. Шейба и господарѣвъ Вас. Недельского и Фед. Боднаренка, а на заступникôвъ господарѣвъ Юру Кузенка и Пет. Чупѣя.

Потôмъ наступило справоздане зъ дѣяльности крамницѣ, вôдкрытои дня 7 цвѣтня с. р. Зъ удѣлôвъ зôбрано 106 зр. и покрыто ними кошты уряджения крамницѣ; куплено ляды, шафы, три ваги, книги касови̂ и записни̂, заплачено чиншь за умѣщене крамницѣ, асекурацію товарôвъ и оплачено кошты подания до Староства. На закупно товарôвъ затягнено безпроцентову позичку 280 зр. На рахунокъ тои позички уплачено зъ кôнцемъ цвѣтня с. р. 110 зр., отже остало до сплаты ще 170 зр. На покрыте тои квоты мае крамниця товарôвъ на 176 зр. Позаякъ крамниця отворила ся передъ самыми Великодными святами, а въ Великôмъ тыждни припадали свята жидôвски̂, и богато христіянъ, якъ зъ Печенѣжина, такъ и зъ околицѣ, покрывали свои потребы передсвяточни̂ зъ крамници, то она самои муки продала за 280 зр., а дрôжджей за 36 зр. въ однôмъ тыждни, и чистого доходу першого мѣсяця мала 65 зр. Крамниця также спроваджувала для своихъ членôвъ насѣне червонои конюшины найлучшои якости. — Зборы, выслухавши се справоздане, одобрили заряджения комітету крамничного и выбрали на касіера крамницѣ п. Николая Горецкого, господаря и начальника громады христіяньскои въ Печенѣжинѣ, а выдѣлови читальнѣ „Просвѣты" поручили надзôръ надъ крамницею.

Що до позичковои касы „Власна помôчь" внесли основателѣ, щобъ она перейшла пôдъ зарядъ выдѣлу читальнѣ „Просвѣты". Отже зборы читальнѣ ухвалили — вôзвати голову „Власнои помочи", п. Стеф. Грабовецкого, абы вôнъ скликавъ въ тôй цѣли загальни̂ зборы членôвъ „Власнои помочи", котри̂ ухвалять розвязати тото товариство, а касу и зарядъ передати читальни „Просвѣты". Выдѣлъ читальнѣ на пôдставѣ §. 50 буква *и)* статута уложить реґуляминъ, пôсля котрого тая каса позичкова мала бы заряджуватись. — Начальникъ громады Печенѣжина п. Гесль поставивъ внесене, абы выдѣлъ читальнѣ „Просвѣты" удавъ ся до печенѣжиньскои рады громадскои о помôчь для касы позичковои. Рада — казавъ п. Гесль — предложить тую просьбу радѣ повѣтовôй въ Коломыи зъ внесенемъ, щобы на помножене капіталу касы удѣлила 300 зр. безпроцентовои позички зъ фонду карного. Зборы внесене п. Гесля приняли.

Зборы закôнчились вôдспѣванемъ многолѣтя Є. Вел. Цѣсареви.

По загальныхъ зборахъ уконституувавъ ся выдѣлъ, выбравши о. Шмериковского головою читальнѣ „Просвѣты", нотаря п. Генриха Шейба таступпикомъ головы, о. Гошоватюка секретаремъ, п. Вас. Недельского касіеромъ, а п. Ф. Боднаренка бібліотекаремъ.

Читальня „Просвѣты" въ Печенѣжинѣ числить, вкупѣ зъ членами зложившими удѣлы на крамницю, 80 членôвъ. Бібліотека читальнѣ обôймае 266 книжокъ вартости 63 зр. 60 кр. Внутрѣшне устроене читальнѣ складае ся: зô стола, двохъ лавокъ, таблицѣ, шафки на книжки, лямпы нафтовои и образу св. Кирила и Методія. Изъ высше згаданои готôвки становить квота 69 зр. 28 кр. зелѣзный фондъ призначеный на будову власного дому, читальнѣ „Просвѣты" въ Печенѣжинѣ, а квота 14 зр. 18½ кр. фондъ оборотовый.

Переглядъ політичный.

Комісія валютова вôдбула вчера перше засѣдане по святахъ, на котрôмъ пос. Штанвендеръ заявивъ ся за управильненемъ валюты, але протививъ ся выплатѣ готôвкою доки не буде переведена реформа податкова и не будуть удержавнени̂ зелѣзницѣ Пôвнôчна и Полуднева.

Въ Лінцу мае вôдбути ся въ дняхъ вôдъ 8 до 11 серпня трете вѣче католицке. Комітетъ, на котрого чолѣ стоить о. дръ Ебенгохъ, оголосивъ вже лісту бесѣдникôвъ и референтôвъ, мѣжь котрыми суть также дръ Козловскій и о. Хотковскій.

Нѣмецка праса вôдзывае ся дуже обачно о зъѣздѣ монархôвъ въ Кіль. Пôдносять головно то, що на приѣздъ царя були заведени̂ якъ найбôльши̂ мѣры осторожности. Цѣла часть мѣста положена близько замку и порту була кордономъ морякôвъ зовсѣмъ замкнена. Въ наслѣдокъ того торжество принятя вôдбувало ся лишь въ замку и на корабли Гогенцоллернъ.

Зъ Варшавы доносять, що тамъ наставъ въ наслѣдокъ безустанныхъ арештованъ великій переполохъ. Всѣ арешты переповнени̂ людьми и розôйшлась поголоска, що въ наслѣдокъ того вывозять арештованыхъ безъ всякого суду и выроку въ глубину Россіѣ абс на Сибіръ.

Зъ Бѣлграду доносять, що россійске товариство Чорного моря удержуюче пароходы на Дунаю, розвязало тамошну свою аґентуру, котра дуже пôдпирала болгарскихъ еміґрантôвъ.

Новинки.

Львôвъ дня 9 Червня

— **Его Величество Цѣсарь** перебуваючій теперь въ Будапештѣ, удѣливъ вселаскавѣйше въ приватныхъ фондôвъ слѣдуючихъ щедрихъ дарôвъ: для погорѣлцѣвъ мѣсточка Копычинець 1000 зр.; для погорѣлцѣвъ Улянова 1000 зр., и для погорѣлцѣвъ Скварявы 600 зр.

— **Справы особисти**. Вѣцепрезидентъ Намѣстництва п. Лідль выѣхавъ оногды до Вѣдня.

— **Для вдивиць и сиротъ** по нещасливыхъ жертвахъ въ копальни срѣбла коло Пшибраму ухваливъ нашъ Выдѣлъ краєвый 500 зр. Грошѣ ти̂ мають выслати ся на руки бурмістра въ Пшибрамѣ.

допускати ся всѣлякихъ злочинôвъ а вôдтакъ може служити и самымъ злочинцямъ за покрыву, щобы скинути зъ себе всяку вину за злочинъ и зôпхати его на когось другого.

Въ першôмъ напрямѣ можуть бути два выпадки: або гіпнотизеръ допускае ся безпосередно на якій особѣ въ станѣ гіпнотичнôмъ якогось злочину, або уживае еѣ за посередника въ злочинѣ. Въ Франціи, де гіпнотизмъ вже вôдъ давна войшовъ въ моду, було вже кôльканацять такихъ выпадкôвъ, що гіпнотизеры загіпнотизувавши женщины, знасилували ихъ; але були и таки̂ выпадки, що гіпнотизовани̂ женщины хотѣли вымусити на гіпнотизерахъ значнѣйшу суму грошей та грозили имъ, що ихъ запôзвуть за знасилуване пôдчасъ гіпнотизму. Рѣчь легко понятна, що гіпнотизмъ надае ся также и до того, щобы когось обôкрасти. Вôдъ такихъ выпадкôвъ можна однакожь легко устерегти ся. Насамперѣдъ ти̂ особы, особливо женщины, котри̂ дають ся гіпнотизувати, або ихъ родины, повинни̂ бути на стôлько осторожни̂, щобы разъ не спускати ся на якогось першого лѣпшого гіпнотизера, лишь выбирати загально звѣстного, чоловѣка науки, а вôдтакъ не лишати его безъ свѣдка зъ особою, котру вôнъ мае гіпнотизувати. Въ интересѣ самого гіпнотизера лежить, щобы вôнъ завсѣгды, коли кого гіпнотизуе, не робивъ того безъ свѣдкôвъ.

Инакше трохи стоить рѣчь, коли той, котрого гіпнотизовано, стаесь посередникомъ якогось злочину; тутъ вже справа трохи труднѣйша супротивъ закона карного. Такій выпадокъ, що н. пр. гіпнотизеръ може комусь пôддати въ гіпнозѣ: „За двѣ недѣлѣ выставите менѣ вексель на 20.000 зр.", ще досыть легкій; тутъ можна ще правдѣ дôйти кôнця и того рода вексель або записъ уневажнити. Труднѣйше вже дôйти правды, колибъ гіпнотизеръ пôддавъ комусь н. пр. гадку свѣдчити фальшиво противъ другого. Въ такихъ выпадкахъ люде гіпнотизовани̂ звычайно ще сами̂ придумують собѣ богато рѣчей, въ котри̂ вôдтакъ вѣрять, и тутъ треба бы не лишь доходити, чи дѣйстно пôддано комусь въ гіпнозѣ гадку свѣдчити фальшиво, але ще й о скôлько ему пôддано, а о скôлько той хтось самъ собѣ выдумавъ. Свѣдка такого мусѣвъ бы хиба по кôлька разôвъ гіпнотизувати урядовый гіпнотизеръ и выпытувати его въ гіпнозѣ.

Можлива була бы также рѣчь, що хтось бувъ бы черезъ гіпнотизмъ ужитый до того, щобы когось убивъ. Французскій ученый Ля Туррет розказуе такій поучаючій примѣръ: Одного разу загіпнотизували мы паню Г., котра чогось поперечилась була зъ нашимъ приятелемъ лѣкаремъ Б. въ шпитали на вôддѣлѣ для недугъ внутрѣшныхъ. Мы спытали еѣ тогды: Вы знаете дра Б? — Знаю. — То хорошій собѣ молодый мужчина. — Дежь тамъ — каже на то панѣ — не хоче менѣ дати пігулокъ и обходить ся зле зô мною. — Коли такъ, то убємо его; тогды прийде на вашъ вôддѣлъ другій лѣкарь, а той буде вже лѣпше обходити ся зъ вами. — Я зъ того дуже рада. — Але вы сами̂ его убете; тутъ маете пістолетъ (подають лінію), а коли вы пробудитесь, то стрѣлите до доктора. — Въ тôй хвили входить докторъ Б., котрого вже напередъ о тôмъ всѣмъ повѣдомлено. Панѣ Г. чекае, ажь докторъ пôдôйде до неи, а вôдтакъ мѣрить въ него и стрѣляе. Докторъ нѣбы убитый паде на землю и кричить: Гину! — Мы тогды вôдзываемось до панѣ Г.: Якто? И вы убили чоловѣка безъ всякои причины? А она на то: Вôнъ обходивъ ся зле зô мною и я хотѣла на нѣмъ пôмстити ся. — Алежь то ще не причина убивати чоловѣка. — Думаете такъ? То тымъ гôрше. Але я мала ще й инши̂ причины; коротко сказавши, вôнъ мусѣвъ згинути зъ моеѣ руки.

Сей примѣръ есть отже найлѣпшимъ доказомъ, що гіпнотизму можна бы ужити навѣть до такъ страшныхъ злочинôвъ, якъ убійство. Треба однакожь зважити, що сорозмѣрно есть дуже мало такихъ людей, котрыхъ можна бы наклонити черезъ пôддане въ гіпнотизмѣ до якогось злочину, а вôдтакъ, що взагалѣ того рода пôддане може лишь у тыхъ людей перейти въ дѣло, котри̂ часто пôддавали ся гіпнотизмови и котрыхъ, що такъ скажемо, до того добре вправлено. Парискій докторъ Бруардель каже: Загіпнотизованому можна пôддати, щобы вôнъ се або то зробивъ, въ гіпнозѣ, можна пôддати, щобы вôнъ зробивъ се або то на явѣ — але пôдъ двома условіями: щобы то, що вôнъ мае робити

— **Надзвычайнй загальнй зборы тов. „Руска Бесѣда“ у Львовѣ** вôдбудуть ся дня 14 червня, т. є. вô второкъ на другій тыждень, о год. 7-ôй въ комнатахъ товариства. На порядку дневнôмъ зборôвъ поставленй: 1) Справоздане комісіѣ контрольнои и удѣлене абсолюторіѣ уступаючому выдѣлови. — 2) Выборы нового выдѣлу. — 3) Внесеня членôвъ.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена Рады повѣтовои въ Косовѣ, зъ куріѣ громадъ сѣльскихъ, розписано на день 13 липня, а одного члена тоижь Рады въ громадъ мѣскихъ на 15 липня с. р.

— **Справоздане посольске.** Посолъ дръ Д. Савчакъ стававъ дня 7 с. м. передъ своими выборцями въ Пôдгайцяхъ. По службѣ Божой въ церквѣ, саля Рады повѣтовои биткомъ заповнила ся выборцями зô всѣхъ станôвъ. О годинѣ пôвъ до одинацятои почавъ дръ Савчакъ свое справоздане зъ двохъ сесій Сойму и обговоривъ звыжь двацять важнѣйшихъ справъ. Въ переведенôй опôсля дискусіи забирало голосъ до 20 осôбъ, переважно селянъ; ставлено рôзнй интерпеляціи, а выборцѣ ухвалили опôсля одноголосно свому послови вотумъ довѣрія.

— **Щедрый даръ.** Зъ Вишнѣвчика доносять до польскихъ ґазетъ: Судя повѣтовый п. Могильницкій видячи бѣдноту тутешныхъ людей, що не можуть здобути ся на вôдбудоване старои валячои ся церкви, жертвувавъ на ту цѣль 200 зр., на закупно вапна. Людность тутешна обохъ обрядôвъ складае єму за тôй даръ публичне „Спаси Богъ!“

— **Другій 6-мѣсячный курсъ кутя коней** розпочинаєсь въ школѣ кутя коней при львôвской школѣ ветеринаріѣ дня 1 липня и потягне ся до 31 грудня с. р. Челядники слюсарскй и ковальскй, що хотѣли бы записати ся на сей курсъ, мають зголосити ся особисто въ дняхъ 30 червня и 1 липня въ годинахъ урядовыхъ вôдъ 10 до 12 передъ полуднемъ, въ канцеляріи дирекціѣ въ будынку школьнôмъ при ул. Кохановского ч. 33 и предложити: 1) свѣдоцтво укôнченя зъ добрымъ успѣхомъ школы народнои; 2) свѣдоцтво, що правильно вôдбули термѣнъ ремѣсла ковальского и були бодай два роки челядниками. Ученики того курсу будуть мусѣли не лишь правильно учащати до школы и на клініку для познакомленя ся зъ засадами кутя и звычайныхъ способôвъ поступованя въ недугахъ копытъ, але также займати ся практично въ кузни въ годинахъ вызначеныхъ до того.

— **Степень докторôвъ правъ** одержали на львôвскôмъ университетѣ пп.: Вікторъ Згарскій, конціпієнтъ прокураторіѣ скарбу, родомъ зъ Довгого; Александеръ Маєръ, родомъ зъ Новои греблѣ, и Едвардъ Краттеръ, родомъ зô Львова.

— **Испытъ зрѣлости въ ряшѣвской ґімназіи** вôдбувавъ ся въ дняхъ вôдъ 30 мая до 4 червня с. р. пôдъ проводомъ ц. к. краєвого инспектора школьного дра Людомила Ґермана. До испыту зголосило ся 23 учениковъ публичныхъ и 4 екстерністôвъ. Зъ тыхъ зложило испытъ зъ вôдзначенємъ 4 а 18 зъ добрымъ поступомъ; чотиромъ позволено поправити испытъ зъ одного передмету по вакаціяхъ, а одного репробовано на цѣлый рокъ.

была рѣчь проста и звычайна, н. пр. когос обняти, потягнути за ухо и т. д., а вôдтакъ щобы то дѣло не стояло въ суперечности зъ єго темпераментомъ. Женщины, котрымъ пôддано, щобы розôбрали ся до нага, не хотѣли зробити того навѣть въ гіпнозѣ. Вроджена соромливôсть и моральнôсть взяли тутъ верхъ.

Можуть бути наконець и такй выпадки що хтось хотѣвъ бы свою вину покрыти гіпнотизмомъ, вымовляючись, що то єму хтось пôддавъ въ гіпнозѣ такъ зробити. Примѣръ того давъ торôчный процесъ Ейрода и єго коханки Гаврилы Бонпаръ, котра выпирала ся всякои свѣдомости вины въ убійствѣ Ґуффого и казала, що Ейродъ єѣ гіпнотизувавъ и то все, що она робила, було лишь наслѣдкомъ волѣ Ейрода. Судъ ставувъ по сторонѣ Бруальделя и засудивъ єѣ.

На сѣмъ кôнчимо нашу розвѣдку въ тôмъ переконаню, що мы по змозѣ досыть основно пояснили засады и проявы гіпнотизму и познакомили достаточно нашихъ читателѣвъ зъ невыслѣдженою ще доси всесторонно силою въ орґанізмѣ чоловѣка.

К.

— **Огнѣ.** Въ лѣсахъ равскихъ кн. Сапѣги въ ревірѣ Мокрый згорѣло 9 морґôвъ четинного лѣса; огонь займивъ ся вôдъ искры льокомотивы. — Въ Переворску погорѣло сими днями чотирохъ господарѣвъ. Огонь зльокалізувала сторожа пожарна зъ Ярослава. И тутъ якъ майже по всѣхъ нашихъ мѣсточкахъ показало ся, що приборы до гашеня огню були въ дуже лихôмъ станѣ. — Въ Завалю, въ повѣтѣ снятиньскôмъ, згорѣвъ млынъ властителя бôльшои посѣлости Евг. Криштофовича; шкода выносить 10.000 зр.

— **Градъ.** Дня 5 с. м. по полудни пересунулись градовй хмары черезъ повѣтъ ярославскій, въ напрямѣ вôдъ заходу на всхôдъ, та посыпали градомъ, котрый знищивъ зовсѣмъ засѣвы въ Хлипицяхъ, Монастири, Нелипкôвцяхъ, Радавѣ и Зарадавѣ. Крôмъ того засягнувъ ще громады Боратинъ и Червона воля. Ц. к. Староство ярославске зарядило доходженє задля вôдписаня податкôвъ.

— **Катастрофа въ пшибрамской копальни** звѣстна вже въ цѣлôмъ своѣмъ обємѣ, одначежъ доси ще напевно не знати, зъ вôдки взявъ ся огонь въ копальни. Єсть загальне переконанє, що огонь бувъ пôдложеный и то якъ разъ въ пору полудневу, коли робôтники сѣдали до обѣду и змѣняли ся. Впадає именно то въ очи, що огонь выбухнувъ въ 29-ôмъ горизонтѣ, якъ разъ тамъ, де нѣхто не робивъ, а де найбôльше було дерева, бо тамъ якъ разъ було мѣсце, де добутый матеріялъ высылано на верхъ. Кажуть, що все дерево въ закопѣ було облите нафтою и навѣть знайдено ще вязанку сухого дерева облитого нафтою. Якй сцены дѣяли ся въ закопѣ пôдчасъ пожару, трудно собѣ представити. Нещасливй не погорѣли, але подушили. Оденъ изъ робôтникôвъ, котрого выратувано розповѣдає, що смерть наступала нагло. Кôльканяцять ихъ стояло при купѣ и розмавляли ще зъ собою, коли наразъ оденъ або другій, такъ якъ стоявъ, лишь вôтхнувъ глубоко, замкнувъ очи и повàливъ ся трупомъ на землю. И въ самôй рѣчи найдено нещасливыхъ въ найрôжнороднѣйшихъ позиціяхъ: однй стояли и оперли ся лишь головою о стѣну, другй сидѣли; оденъ державъ ще въ руцѣ горѣючу лямпу. Одного робôтника знайдено зъ олôвцемъ и карткою въ руцѣ: нещасливый перечувавъ очевидно близькій конець и хотѣвъ написати свою послѣдну волю бо на картцѣ стояло по чески: „Дорога жѣнко... умираю... 90 зр записую...“ Тутъ захопила єго смерть и вôнъ не мôгъ вже докôнчити. Якъ нагло наступала смерть, можна вносити зъ того, що одного чоловѣка найдено зъ усмѣхненымъ лицемъ; въ тôй хвили, коли вôнъ смѣявъ ся и выставивъ свои бѣлй, здоровй зубы вже єго и смерть захопила и вôнъ такъ усмѣхненый застигъ. Лице майже у всѣхъ погибшихъ було надуте а многимъ текла кровь зъ рота. Урядово сконстатовано теперь, що въ критичнôмъ дни 31 мая по полудни спустило ся до закопу 807 гôрникôвъ; зъ тыхъ добуло ся вже по пожарѣ 475 на верхъ а прочй згинули. Пôсля послѣдного справоздания урядового выдобуто вже 304 трупôвъ, а позôстало въ закопѣ ще 28. Нещасливй лишили по собѣ 292 вдовиць и 692 сирôтъ понизше 14 лѣтъ вѣку.

Повѣнь. Въ цѣлôй долѣшнôй Австріи настала вôдъ кôлькохъ днѣвъ такъ велика злива, що рѣка Дунай страшно прибула и мѣсцями дуже позаливала. Пôдъ самымъ Вѣднемъ прибувъ Дунай такъ сильно, що вода дôсталась вже до пивниць въ мѣстѣ. Такъ само коло мѣстъ Кремсъ и Штайнъ вылляла вода, а долѣшнй ихъ части стоять вже пôдъ водою. Повѣнь наробила великои шкоды въ звѣринѣ, котру заскочили особливо гôрскй потоки и вытопили. Вода несе въ великій масѣ серны, заяцѣ, бажанты и т. д. Оногды зловлено у Вѣдни въ Дунаю живого сернюка, а що на разѣ не було єго де подѣты, то замкнули єго до порожного арешту. О повеняхъ доносить также зъ горѣшнои Австріѣ и Зальцбурґа. Часть мѣста Ишль стоить пôдъ водою а въ Ґмунденъ залляла вода цѣлый ринокъ.

— **Страшна пригода въ менажеріи.** Зъ Бендеръ доносять о такôй пригодѣ, яка лучила ся въ тумошнôй менажеріи. До клѣти, въ котрôй сидѣвъ тиґрысъ, вайшовъ усмиритель звѣрять, Кароль Патті, и показувавъ тамъ зъ звѣремъ деякй штуки. Коли однакожь по першихъ продукціяхъ звѣръ не хотѣвъ слухати, вдаривъ єго усмиритель прутомъ. Въ тиґрысѣ вôдозвала ся єго дика натура и вôнъ кинувъ ся на усмирителя та въ однôй хвили запустивъ свои острй зубы въ єго шию. Середъ публики наставъ страшенный переполохъ а служба кинулась заразъ на помôчъ нещасливôй жертвѣ. По довгихъ трудахъ удало ся вôдогнати звѣра розпалеными друками залѣзными, та приперти єго до кута и выдобути нещасливого; але нема надѣѣ, щобы єго можна удержати при житю. Крôмъ глубокои раны въ шиѣ мае нещасливый ще 30 поменшихъ ранъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 9 червня. Цѣсарскій даръ въ сумѣ 10.000 зр. для вдовиць и сиротъ по погибшихъ въ пшибрамскôй катастрофѣ бувъ даный въ имени Ихъ Вел. Цѣсаря и Цѣсаревои.

Берлинъ 9 червня. Приватна телеґрама Tageblatt-у зъ Занзібару потверджує анґлійскй вѣсти о смерти Еміна пашѣ.

Парижъ 9 червня. Estafette доносить, що вел. кн. Константинъ одержавъ передъ своимъ выѣздомъ до Нансі телеґраму, въ котрôй царь припоручивъ єму высказати Карнотови въ єго имени чувства дружбы и завѣрити єго о солідарности француско-россійскихъ интересôвъ.

Петербургъ 9 червня. Journ. de St. Petbg. каже о стрѣчи монархôвъ въ Кіль: Приятелѣ мира въ Европѣ видять въ стрѣчи двохъ могучихъ монархôръ нову запоруку удержаня и консолідаціѣ загального мирного положеня.

Пшибрамъ 9 червня. Доси выдобуто изъ погорѣвшого закопу 312 трупôвъ; нестає ще 20.

Господарство, промыслъ и торговля.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

9 червня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	9 ——9 25	10·2510 80	10·1510·75	10·—10·75
Жито	8.25—8 50	8 90 9·20	8 80 9·25	8.25 8·50
Ячмѣнь	6·——6·80	6·——7·25	6·——7·05	6·——7·40
Овесъ	7·——7 50	6·50—7·15	6·25—7·—	6·70—7·—
Горохъ	6 50 10 —	6·— 7·—	6·— 11·—	6·80 10·—
Выка	5·25 6·25	—·——·—	—·——·—	6·— 6·20
Рѣпакъ	9.7510 25	11·—12.50	10·9012·40	11·—11·75
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	50·—60·—	48·—64·—	45·—65·—	50 —67·—
Конюшина бѣла	50·—65·—	50·—75·—	49·—72·—	54·—72·—
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Курсъ львôвскій

зъ дня 8 червня 1892.

	платять зр.	платять кр.	жадають зр.	жадають кр.
1. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	333	—	337	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	216	—
2. Листы заставнй за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	100	90	101	60
„ „ 5% выльос. въ 10% прем.	107	50	108	20
„ „ 4½% льос. въ 50 лѣт.	98	25	98	95
Банку краєв. 4½% льос. въ 51 лѣт.	98	50	99	20
Тов. кред. 4% I еміс.	96	80	97	50
„ „ 4% льос. въ 41½ лѣт.	95	10	95	80
„ „ 4½% льос. въ 52 лѣт.	99	40	100	10
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	94	70	95	40
3. Листы довжнй за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	60	—	63	—
„ „ „ „ „ „ (5%) 2½%	53	50	56	50
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґі за 100 зр.				
Индемнів. гал. 5%	104	80	105	50
Гал. фонд. проп. 4%	93	80	94	50
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	100	—	100	70
„ „ „ „ 5% II „	101	—	101	70
Позич. кр. въ р. 1873 по 6%	104	50	—	—
„ „ „ „ 1883 по 4½%	97	60	98	30
„ „ „ „ 1891 по 4%	91	—	91	70
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	22	—	24	—
„ Станіслава	29	50	31	50
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	17	60	18	—
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	12	—	12	25
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	67	5	69
Рубель паперовый	1	24·½	1	26·½
100 марокъ нѣмецкихъ	58	25	58	75

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнй") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ" буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнй") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.